

Η ΑΥΓΗ

Το άθλιο παρελθόν ως ένδοξο μέλλον

» «Η Νέα Μεταπολίτευση» επιγράφεται το επετειακό άρθρο του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά στο κυριακάτικο φύλλο της «Καθημερινής», με το οποίο ελεεινολογεί την περίοδο της Μεταπολίτευσης επιχειρώντας ταυτόχρονα να αποκαταστήσει επαφή με τον πρεσβύτερο Καραμανλή και τη «λαϊκή δεξιά» με παραταξιακούς όρους, προσπερνώντας το ότι η σημερινή Ν.Δ. είναι ακραία νεοφιλελεύθερη. Οι λόγοι για τις αναφορές προς τον ιδρυτή του κόμματός του -αντίστοιχες αναφορές κάνει το σημερινό ΠΑΣΟΚ στον Ανδ. Παπανδρέου- είναι προφανείς, αλλά κάνουν αυτά που λέει ακόμα πιο αστήρικτα απ' όσο είναι. Και είναι αστήρικτα για δύο λόγους: Ο κ. Σαμαράς περιγράφει με ψευδή τρόπο τα βασικά χαρακτηριστικά της Μεταπολίτευσης, τα καταδικάζει και εν συνεχεία προτείνει την επιβαρυσμένη εκδοχή τους ως προοπτική. Κατά τον πρωθυπουργό για όλα ευθύνεται «το δίδυμο καρκίνωμα του λαϊκισμού και του κρατισμού». Πλην όμως, δεν ήταν ο λαϊκισμός και ο κρατισμός τα κύρια χαρακτηριστικά της περιόδου, τουλάχιστον στο δεύτερο μισό της, και, όταν υπήρχαν αυτά τα χαρακτηριστικά, φορείς τους ήταν το κόμμα του οποίου ηγείται και το κόμμα με το οποίο συγκυβερνά; Θα μπορούσε κανείς να τερματίσει την κουβέντα υπενθυμίζοντας ότι Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ κυβερνούν ανελλιπώς και αδιαλείπτως από το 1974, οπότε η αποχώρησή τους, ιδίως αν τα πράγματα ήταν τόσο χάλια όσο υποστηρίζει, είναι ηθικά και πρακτικά επιβεβλημένα.

Πλην όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Κρατισμός με τις ευρύτερες ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν ποτέ στην Ε.Ε. δεν συμβαδίζουν. Η περίοδος από τις αρχές της δεκαετίας του '90 (Μητσοτάκης, Σημίτης και Κ. Καραμανλής νεότερος) χαρακτηρίστηκε από αλληπάλληλα κύματα ιδιωτικοποιήσεων κρατικών επιχειρήσεων, μονοπωλίων, οργανισμών δημοσίου συμφέροντος). Διυλιστήρια, τράπεζες, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές, ενέργεια πέρασαν εν μέρει ή συνολικά στην ιδιωτική οικονομία απευθείας ή μέσω του χρηματιστηρίου. Είχαμε την αποθέωση των λεγόμενων «ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων». Σε ό,τι αφορά δε τον λαϊκισμό, στα 30 από τα 40 χρόνια της Μεταπολίτευσης ο δημόσιος λόγος ήταν σταθερά προσανατολισμένος σε έναν δεξιόστροφο λαϊκισμό που αποσκοπούσε να καταστήσει «αυτονόμους» τις νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες και να πυροδοτήσει τον κοινωνικό αυτοματισμό. Αυτές ακριβώς τις προοπτικές ανάπτυξης, και μάλιστα κάτω από χειρότερες συνθήκες, και αυτόν τον λαϊκισμό, σε φασίζουσα πλέον μορφή με το πελατειακό σύστημα χυδαίο όσο ποτέ, μας υπόσχεται σήμερα ως συνταγή για τη Νέα Μεταπολίτευση ο κ. Σαμαράς...